

Jiráskův Hronov

Rozloučení s amatérskými divadelními soubory, které každoročně hostují na Jiráskových Hronovech je jednou z událostí, na něž jejich členové dlouho a rádi vzpomínají. V této chvíli mají už za sebou své odpolední i večerní představení a připravují se na cestu domů. Nezřídka zazní v zasedací místnosti MěstNV, které je dějištěm loučení se soubory, optimistická slova o dalších plánech, o nové práci.

46. JIRÁSKŮV HRONOV ZAHÁJEN

Včera odpoledne v 16 hodin, bezprostředně po slavnostním položení věnců u pomníku Al. Jiráska, jehož se zúčastnili členové oficiálních delegací a zahraniční hosté, byl oficiálně zahájen 46. ročník Jiráskova Hronova. — Předseda MěstNV v Hronově soudruh Frant. Macek přivítal vzácné hosty přehlídky, pracovníci ideologického oddělení ÚV KSČ soudružku A. Hiřmanovou, náměstkyni ministra kultury SSR soudruha Dr. Jána Fischera, soudruha Bedřicha Kačírka, tajemníka ÚRO, soudruha Jana Kohouta, ředitele druhého odboru ministerstva kultury ČSR, soudružku Vieru Smrekovou, vedoucí oddělení zájmové umělecké činnosti ministerstva kultury SSR, delegaci KV KSČ v Hradci Králové, vedenou tajemníkem KV KSČ soudruhem Václavem Šípkem, delegaci VěKNV v Hradci Králové, vedenou místopředsedou KNV soudruhem Janem Pravdou, soudruha M. Samka, předsedu Krajské odborové rady v Hradci Králové a člena předsednictva KV KSČ, delegaci OV KSČ v Náchodě, vedenou vedoucím tajemníkem OV KSČ soudruhem Václavem Dohnalem, delegaci ONV v Náchodě, vedenou místopředsedou ONV soudruhem Z. Košvancem, delegaci MěstV KSČ v Hronově, vedenou soudruhem ing. A. Šim-

(Pokračování na str. 3)

4 / 76

Z úpické inscenace hry Osvalda Zahradníka Sonatina pro páva, kterou jsme viděli včera v Jiráskově divadle.

Ve znamení lidskosti

Jméno Osvalda Zahradníka není široké veřejnosti neznámé. Třiačtyřicetiletý autor řady úspěšných rozhlasových, televizních i divadelních her vydobyl si své místo nejen fakticky na obrazovkách a jevištích, ale především v lidském povědomí. Zpočátku dělník, posléze absolvent filozofické fakulty, režisér Československého rozhlasu a nakonec šéf činohry Slovenského národního divadla. To všechno lze shrnout do jediného slova: člověk. Člověk, který ve svých hrách odkrývá v lidech jejich ryzi lidské jádro, vede je k vzájemnému porozumění, učí je schopnosti koexistence. Protože i v dnešním uspěchaném a přetechňovaném světě žijí lidé se svými osudy, starostmi i radostmi, o které se potřebují s někým podělit. Pomocí zdánlivě všedních dialogů a situací uckává příběhy. Příběhy, které donutí každého člověka, aby se zamyslel sám nad sebou, aby se pokoušel řešit si svůj postoj k životu i k lidem kolem sebe.

To všechno je základní obecnou náplní Zahradníkových her, především pak jeho dosud nejúspěšnější hry Sól pro bicí (hodiny), kterou s úspěchem uvádějí profesionální i amatérská divadla u nás i v zahraničí a kterou měli možnost v roce 1972 zhlédnout i návštěvníci 42. Jiráskova Hronova v podání Podtatranského divadla ze Spišské Nové Vsi. Nejnovější Zahradníkovou hrou, která v podstatě navazuje na tematiku naznačenou v Sól pro bicí, je Sonatina pro páva, kterou uvedl divadelní soubor Jirásek KK ROH v Úpici. Hra o osamělosti, o hledání cesty člověka k člověku, hra plná lidského tepla a citu. Divadlo o lidech a pro lidi. (Pokračování na str. 3)

Křehký most vztahů

S nepatetickými hrdiny Zahradníkovy dramatického díla se nesetkáváme poprvé ani na amatérských jevištích, ani na Jiráskově Hronově. Úpický divadelní soubor, který včera na scéně Jiráskova divadla uvedl autorovu hru Sonatina pro páva, hledal v předloze myšlenku umožňující hereckému kolektivu rozehrát křehké struny vztahů mezi lidmi, postihnout složitost jejich navazování a rozvíjení ve specifickém prostředí, jež stojí stranou pozornosti a zájmu člověka. Jestliže dramatické dílo Osvalda Zahradníka bere v ochranu tento typ člověka, staví se současně na obranu lidství i se vši problematičností a rizikem, jež podstupuje autor chce-li rozeznat skryté motivy jednání, vnitřně podmíněné, s veškerou složitostí typu osamocенého hrdiny hledajícího kontakt s lidmi. Je to zcela zvláštní svět, v němž vládne zcela zvláštní zákony a úpický soubor do něho vstoupil s citem pro jeho charakteristiku, se schopností ozvláštnit jej vyjádřením jmenosti vztahů postav Zahradníkovy hry i přes problematickou expozici a složitost vytváření kontaktu na scéně v této části inscenace.

O to silnější jsou následující obrazy, v nichž postavy dosahují konkrétního rozměru ve vztazích a posunují význam a smysl svého jednání k: snaze odhalovat postupně, ale opatrně, nenápadně vlastní zájem s drobnými či většími křivdami, prohrami, zklamáními i tragédiemi. Zůstávají lidmi, kteří jsou ve své podstatě osamocení, a to co jim chybí je prostě vzájemné pochopení vyjadřované snahou překonat svou samotu i v prostředí v němž žijí, v němž v rámci hry O. Zahradníka vyrůstají jako lidské typy. — Úpickému souboru se podařilo rozvinout ve vztahu postav Gary a Belana tento rozměr, zvýrazněný navíc tím, co v textu charakterizuje vyjádřením „velké dítě“ ve vztahu k Belanovi, jeho hravost, schopnost radovat se z drobných věcí, cítit samotu druhého, jak ji postihl v postavě Belana V. Hetflejš. Postava Gary v nošení J. Jörky se vyznačuje sice logicky v rozměru inscenace, ale přece jaksi mimo rámec předlohy, stírá se v ní totiž jedna z motivačních stránek jednání Gary související s vlastnostmi méně sympatickými, konfliktními. Přitom úpický soubor pochopil, že text O. Zahradníka vylučuje možnost velké jevištní konstrukce, ale současně nutnost vyhnout se falešné civilnosti. Dokázal vytvořit atmosféru, do níž byl divák vtážen díky prostotě; s pokusem o celistvost postav a jejich vztahů, včetně vpoiatého závažného vztahu velmi citlivě, podobně jako rozvinutí vztahu mezi postavami Belana a Milice. — Otevřeným problémem však zůstává významová vrstva v níž se pohybuje postava Javorské v nošení J. Kynlové, stejně jako chápání lidského typu Gary v expozici inscenace. Soubor si přitom dovedl dobře poradit se vstupem epizodní postavy Grose, která se stala oživujícím momentem inscenace, jež zaujala díky jednoznačné a konkrétně vystavěnému dramatickému tvaru se svými hranicemi a přesným vymezením.

-ek-

Setkání ochotníků

■ O tradičních setkáních ochotníků z různých krajů, připravovaných v průběhu Jiráskových Hronovů jsme již hovořili. První z nich se uskuteční už dnes, v neděli 8. srpna v hronovské Slávii — začátek je ve 13.30. Pořadatelem setkání Středočechů je krajské kulturní středisko společně se Středočeským krajským národním výborem a Svazem českých divadelních ochotníků. Je spojeno s vyhlášením výsledků memoriálu Josefa Kadlece 1975.

-k-

Ochotnickí divadelníci a zasl. umelec Ján Solovič — to by mohla být celkom osobitá kapitola a zaplnila by niekoľko strán nášho hronovského spravodajcu. Bez rozpakov prijma pozvanie na predstavenia svojich hier aj do tých najzapadlejších dedinek, dáva texty svojich novonapísaných hier skôr ochotníkom a potom až profesionálom (stalo sa to pri Meridiánovi i pri Striebornom jaguárovi), tohto roku zavítal, aj na Divadelnú Spišskú Novú Ves. S ochotníckymi divadel-

Povedať pravdu

Rozhovor s J. Solovičom

nikmi si korešponduje, chodí s nimi na besedy, stretáva sa s nimi a radí sa o svojej práci. Práve tu, v radoch ochotníkov hľadá často aj podnety pre svoju tvorbu... Pred dvoma rokmi „prebojovali sa“ ochotníci zo Spišskej Novej Vsi so Solovičovým Meridiánom na Jiráskov Hronov, tohto roku prišli zasa Trenčania s predstavením jeho staršej hry Žobrácke dobrodružstvo, s predstavením, ktoré bolo ocenené ako najlepšie na Celoslovenskej prehliadke vyspelých ochotníckych súborov v Spišskej Novej Vsi.

■ Očakávali sme Jána Soloviča tohto roku v Hronove. Pôvodne to vyzeralo tak, že príde.

Veľmi som sa tešil na Hronov — povedal nám ešte v Bratislave Ján Solovič — ale pracovné povinnosti jak na Zväze slovenských spisovateľov, ako aj v Komisii pre školstvo a kultúru Slovenskej národnej rady (zasl. umelec J. Solovič je jej predsedom) mi v tom, žiaľ, zabránili. Chcel by som teda aspoň cestou festivalového spravodajcu pozdraviť všetkých, čo do Hronova prišli, leho predpokladám, že ich sem priviedla láska k divadlu i presvedčenie o jeho veľkých možnostiach, ktorými disponuje.

■ V Hronove uvedú ochotníckí divadelníci z Trenčína Žobrácke dobrodružstvo, hru, ktorá má už šesť rokov a prešla rozmanitými „transformáciami“ i desiatkami javísk v Československu i zahraničí. Videli ste toto predstavenie v Spišskej Novej Vsi — ako na vás zapôsobilo?

Výborne som sa na predstavení bavil a bol to pre mňa jeden z príjemných zážitkov. Nechcem sa nikoho dotýkať ale zo všetkých predstavení tejto hry, ktoré som doteraz videl, myslím, že práve Trenčanom sa podarilo sa nejdôňšie vsilnúť môj autorský zámer. Režisérovi i hercom sa môžem za všetko, čo pre javiskový život tejto hry urobili, iba úprimne poďakovať.

(Pokračovanie na str. 4.)

Dnes je na programu inscenácie hry známeho slovenského dramatika Jána Soloviča Žebracké dobrodružství, jedna z predloh, ktoré zaujaly profesionálni i amatérske súbory natolik, že sa rozhodli pro náročnou prácu se soudobým tématem. Trenčinský divadelní soubor svou inscenací navazuje nepřímou na práci s jiným Solovičovým textem, s nímž se seznámili i televizní diváci na slovenském i českém okruhu, Stříbrný jaguár.

Ve znamení lidskosti

V rozhovoru, který byl otištěn v časopisu Scéna, Zahradník odpovídá na otázku, co si představuje pod pojmem moderní divadlo: „Pod pojmem moderní divadlo si představuji dobré divadlo. Možná, že uhýbám otázce, ale rozhodně stavím na první místo kvalitu. A to, čemu se rádo říká experiment, to je sice velmi zajímavé a mám to rád, ale jen tehdy, pokud to mohu chápat jako činnost, překonávající určité stereotypy. Pakliže autor experimentuje hlavně proto, aby se sám pobavil a aby ohromoval diváky — nodívejte se, jakv já jsem originální a zajímavý, jaký já jsem těžko pochopitelný, a na mne si neopřidíte, protože mne stejně nechopíte jenom do výšky prvního patra, zatímco moje hra nebo moje skladba nebo moje režie má těch nater alespoň sedm — to je šatné. Zdůrazňuji, že z mého hlediska. Proto u mne modernost rovná se kvalita. A dokonce si myslím, že v době technických médií, jakými jsou televize a film, je modernost — pokud mluvíme o divadelnictví — v návratu k totálnějším divadlu, kde se určitým způsobem zbavujeme toho okouzlení z technických vymožeností, k nimž se postupně divadelní technika dostala.“

Hronov v nás

Oheň priateľstva — už tradične vzplanul v piatok večer v Jiráskových sadoch po predstavení Skalákov. Aj prejavy, ktoré tu odznievajú, sú vždy akýmsi osobným vyznaním ľudí, čo sa už vefa rokov angažujú pre ušľachtilú hronovskú myšlienku. Takým prejavom boj aj ten piatečný — predniesla ho Oľga Lichardová, nositeľka významenania Za vynikajúcu prácu, pracovníčka Osvetového ústavu z Bratislavy.

Oľga Lichardová o. i. povedala: „... máme každý v sebe svoj vlastný, celkom osobný dôvod, pre ktorý je nám ochotnícke divadlo tak významné a drahé. A práve tu, v Hronove, si ho vždy znova intenzívne uvedomujeme, tu máme čas žiť iba predmetu svojho obľúbeného záujmu a pri všetkom zhone a ruchu festivalových dní započúvať sa aj do seba. To je jeden z dôvodov, prečo priateľstva, ktoré sa tu nadväzujú majú trvať a vzácnu hodnotu, prečo zážitky z Jiráskových Hronovov nás poznávajú hlbšie, ako sme si sami ochotní niekedy priznať.“

Je tu však ešte jeden dôvod, pre ktorý Jiráskove Hronovy majú špecifické čaro pre každého z nás. Je to genius loci Jiráskovho Padolí. Nech pochádzame z tohto kraja alebo zo vzdialených kútov, nech sme Češi alebo Slováci, nech sme lokálpatrioti alebo nech máme v srdci viac miest v našej, na krásy bohatšej vlasti — tento kút zeme nám počaril ...

Ak čítame Jirásku a ak sa túlame v uličkách a zákutiach Hronova a okolia, chápeme hrdosť a lásku Hronovčanov k svojmu mestu, kraju, aj k svojmu rodnému spisovateľovi. Je šťastie, ak významný soisovateľ postaví nehybnú pomník svojmu rodnému kraju, tak ako to urobil Jirásek, ak v povedomí jeho potomkov splýva história s prítomnosťou, historická pravda s literárnou fabuláciou. Preto so Hronov nazýva onrávnene Jiráskovým mestom a netreba ani to guľaté, 125. výročie jeho narodenia, aby si to uvedomili.

Bez veľkých proklamácií si to uvedomíme každý rok. Jiráskov kraj žije nielen v jeho diele, ale v skutočnosti v každom z nás, ktorí so doňho vraciame pri príležitosti najväčšieho divadelného festivalu v našej vlasti, nazvaného Jiráskovým menom ...

Ak spoločne zapalujeme Oheň priateľstva je to súčasne oheň radosti z toho, že Jiráskov Hronov žije a zaujíma v dnešnej kultúre tak významné miesto, aj oheň vďaka obetavým zakladateľom Jiráskovho divadla, ktorých snv predstihla skutočnosť. Oheň priateľstva, budovaného na súdružských vzťahoch a na základe spoločných ideí a spoločných lások.“

46. Jiráskův Hronov zahájí

(Dokončení ze str. 1)

kem, předsedou MěstV KSČ, vedoucího delegace Svazu divadelních umělců SSR, dramatika Osvalda Zahradníka, laureáta Státní ceny, delegaci Svazu dramatických umělců ČSR, vedenou L. Štercem, dramaturgem hudebního divadla v Karlíně, delegaci SČDO, vedenou dr. M. Kyškou, delegaci z Mlázovic, vedenou tajemníkem MNV soudruhem J. Kodýmem a další účastníky Jiráskova Hronova, zahraniční delegáty přehlídky a hronovské občany.

Zdravici Svazu českých dramatických umělců přednesl soudruh Ladislav Šterc, který zdůraznil především fakt spolupráce profesionálních umělců s amatérskými divadelními soubory a potřebu jejího dalšího rozvíjení.

46. ročník celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů svým projevem oficiálně zahájil náměstek ministra kultury SSR dr. Ján Fischer, který všem pořadatelům i účastníkům letošní přehlídky předal pozdravy ministra kultury SSR soudruha M. Válka. Hovořil také o tom, jaké jsou zdroje hodnot, které v minulosti vtvářely tradici Jiráskových Hronovů a které na profil jednotlivých ročníků přehlídky působí dodnes. Každoroční setkání amatérských divadelníků v rodišti Aloise Jirásky svědčí nejen o životaschopnosti amatérského divadla, ale také o jeho společenském významu, stejně jako o významu díla Aloise Jirásky a dalších velíkanů naší kultury.

V jejím celku zaujala i zájmová umělecká činnost svépevné místo a dosáhla nebývalého rozvoje, který umožnila naše socialistická společnost, vedená marxistickou stranou. Jen v ní bylo možné rozvinout spontánně vzniklou tradici Jiráskových Hronovů. Díky dobré práci amatérských divadelních souborů se stal známým i za hranicemi jako jedna z významných součástí zájmové umělecké činnosti, která se v tomto období rozvíjela v rámci Celostátního festivalu ZUČ, vyhlášeného ministerstvem kultury ČSR, ministerstvem kultury SSR, ministerstvem školství ČSR, ministerstvem školství SSR a organizacemi Národní fronty na počest XV. sjezdu strany, 55. výročí založení KSČ a voleb do národních výborů. I 46. Jiráskův Hronov je spojen s úsilím směřujícím k vysoké aktivitě a kvalitě a stává se naplňením Směrnice pro kulturní, hospodářský a sociální rozvoj ČSSR po XV. sjezdu KSČ.

Jsmé právem hrdí na ochotnícké divadlo, jeho sepětí s kulturními tradicemi lidu, na to, že naplňuje víru v tvořivé vlastnosti lidí.

VČERA

■ V pátek 6. srpna navštívila Hronov delegace z obce Mlázovice na Jičínsku, v jejíž blízkosti je umístěn pomník Aloise Jiráska a Mlázovičtí také dodnes uchovávají korespondenci s autorem. Vzájemné vztahy Hronova a Mlázovic nejsou nové a promítají se i do dalších oblastí života města i této obce na Jičínsku.

■ Krátce před začátkem 46. Jiráskova Hronova náhle zemřel Josef Entlich, dlouholetý obětavý pracovník závodního klubu Mistra Aloise Jiráska, s nímž jsme se každoročně setkávali u výdeje vstupenek v informační kanceláři na náměstí. V jeho osobě ztratil Hronov nejen obětavého pracovníka, ale také velkého přítele amatérského divadelnictví.

■ Už v pátek přijela do Hronova dr. Sofie Ivanovna Vostoková, překladatelka literárního díla A. Jiráska do ruštiny. Letošního ročníku Jiráskova Hronova se zúčastní jako členka skupiny zahraničních pozorovatelů. V tentýž den jsme v Hronově přivítali také prof. dr. J. Slizinského, člena Akademie věd PLR, který dnes dopoledne přednášel v ZK MAJ Slávie o Literárním a dramatickém díle A. Jiráska v Polsku. -k-

■ Hronov se na zahájení celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů připravoval dlouho před tím, než začal závodní klub Mistra Aloise Jiráska přijímat první objednávky vstupenek a noclehů. Nešlo samozřejmě jen o zajištění tohoto, v Hronově velmi náročného problému, ale o vyřešení řady otázek, jimiž se zabýval Přípravný výbor přehlídky na jednotlivých schůzkách. A tak zde návštěvníci nacházejí nejen Hronov vyzdobený vlajkami a barevnými girlandami večerního osvětlení, ale je v provozu také jídelna oblíbené učňovské školy, vinárna hotelu Sokol a další provozovny, v jejichž prostředí se účastníci Hronova dobře cítí.

■ Na této stránce hronovského zpravodaje budeme návštěvníky 46. ročníku Jiráskova Hronova denně informovat o průběhu festivalu i o událostech každého dne. Pro každé číslo připravuje redakce drobné zpravodajství, v němž budou zveřejňovány podstatné zprávy o festivalovém životě. Rádi uvítáme i příspěvky návštěvníků.

DNES A ZÍTRA

NEDĚLE 8. SRPNA

■ Zahraniční delegáti a pozorovatelé 46. JH budou ve 14 hodin přijati na MěstNV s. Mackem; v 16.30 hodin se uskuteční první představení divadelního souboru Okresního osvětového střediska v Trenčíně, který uvede Žebrácké dobrodružství od Jána Soloviče; v 17.30 hod. v Jiráskových sádkách hraje k poslechu taneční orchestr Juventus ZV Rubena z Náchoda. V 18.30 hod. bude před Jiráskovým divadlem slavnostně uvítán divadelní soubor MĚKS z Prachatic. Druhé představení divadelního souboru OOS v Trenčíně — J. Solovič: Žebrácké dobrodružství se uskuteční v 19.30 hod., beseda členů tohoto souboru s patronem, kterým je VEBA n. p., Broumov, bude ve Staropadolské hospodě od 22 hodin. Od 21 hod. se mohou účastníci JH pobavit v Závodním klubu MAJ Slávie. Odborná porota zasedá od 22 hod.

PONĚLÍ 9. SRPNA

■ Od 9 hodin začínají v ZDŠ na náměstí, I. patro, pracovat diskusní kluby, ve 12 hodin se uskuteční na MěstNV rozloučení s divadelním souborem OOS z Trenčína. První představení divadelního souboru MĚKS z Prachatic, který uvádí Čapkovu Věc Makropulos, bude v 16.30 hod.; v 17.30 hod. v Jiráskových sádkách zahraje k poslechu taneční soubor JKP MÍR z Jaroměře. V 18.30 hod. před Jiráskovým divadlem bude slavnostní uvítání členů Dělnického divadla z Brna. Večerní představení hry Věc Makropulos je v 19.30 hodin, ve 22 hod. se uskuteční beseda prachatického souboru s patronem, n. p. Meoptou Hynčice. Ve 22 hodin se uskuteční diskuse prooty o představení.

■ Další setkání ochotníků bude v úterý 10. 8. kdy se ve Staropadolské hospodě ve 14 hodin sejdou účastníci 46. Jiráskova Hronova, kteří sem přijeli z Prahy. Pořadatelem setkání je Svaz českých divadelních ochotníků a začátek je ve 14 hodin.

JIRÁSKOV HRONOV, zpravodaj celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů — č. 4. 1976. — Redakce: dr. M. Polák, E. Slovákova, M. Marek. — Vydává Přípravný výbor 46. Jiráskova Hronova. — Vytiskly Východočeské tiskárny, provoz 13, Hronov. Neděle 8. srpna 1976.

Povedať pravdu

(Dokončení ze str. 2)

■ Šesť rokov od napísania hry — je to veľa či málo?

Moja hra Strašne ošemetná situácia (SOS) sa hrá ešte po desiatich rokoch. Nevieť, či ja to veľa alebo málo. Napokon ani neviem, či som ako autor, snažiaci sa nastoľovať vo svojich hrách isté spoločensky závažné otázky, povolaný na takúto otázku odpovedať.

■ Isteže, je to otázka aktuálnej platnosti myšlienok, ktoré sú v hrách tohto typu obsiahnuté...

Dnes sa veľa a právom hovorí o kritičnosti a náročnosti. Myslím si, že keď máme isté ďalej, ako v živote, tak v umení, musíme byť schopní vypořadať sa so všetkým, čo nás brzdi. Lakovať na ružovo, to dokáže každý. Povedať pravdu, ktorá nemusí byť vždy a všetkým príjemná, to je ťažšie. Ale tiež užitočnejšie. Je to tiež jedno z mojich autorských vyznaní. Bol by som rád, keby bola čitateľné aj z predstavenia Žobráčkeho dobrodružstva, ktorá nemusí byť vždy a všetkým v Hronove.

M. P.

První filmový večer

8. srpna 1976

- 1. Majstr**
Barevný dokument o Jožkovi Kubínovi, primáši z Hrubé Vrbky a jeho muzice.
- 2. Lidové soubory**
Ukázky z vystoupení různých lidových souborů, jejichž činnost je podporována národními výbory.
- 3. Lidové památky**
Dokumentární snímek zachycuje péči národních výborů o zachování lidového stavitelství, různých chalup a jiných dřevěných památek pro příští generace.
- 4. Posolstvo s tancom**
Filmový dokument o zájezdu souboru „Lučnica“ do Jižní Ameriky, při kterém navštívil významná města v Chile, Peru, Mexiku a na Kubě. Začátek představení ve 20 hod.

■ V pátek se ve Staropadolské hospodě, která má mimochodem pověst restaurace s velmi dobrou a kvalitní obsluhou, uskutečnilo první setkání divadelního souboru se zástupci patronátního závodu. O divadle tam besedovali a dobře se bavili pracovníci náhodského závodu ČSAD, kteří převzali patronát nad pátečním představením Skaláků, společně se členy hronovského divadelního souboru.